

Redaktören har ordet

I detta nummer av Sociologisk Forskning publicerar vi tre artiklar. I den första, ”Dare to share!': Bikt, moderskap och motstånd i Den stora mammabikten” undersöker Åsa Bartholdsson hur en modern biktverksamhet organiseras inom ramen för ett större kommersiellt evenemang. Hon analyserar särskilt hur de biktande konstruerar bikten som en gemensam aktivitet med hjälp av olika typer av gränsdragningar. I den andra artikeln, ”Alltid saknad – aldrig glömd': Om emotionella drivkrafter inom Missing People Sweden”, granskar Alf Sjösvärd den snabbt växande organisationen Missing People Sweden ur ett i huvudsak organisations- och emotionssociologiskt perspektiv med fokus på olika organistoriska myter. I den tredje artikeln, ”Att iscensätta apokalypsen: Zombiemetaforer i den samtida katastrofberedskapen”, undersöker Mikael Linnell det på samma gång lätt besynnerliga och fullt begripliga faktum att de vandöda (alltså ”zombier”) har gjort entré i den, som man nog lätt föreställer sig, fyrkantigt rationella katastrofberedskapsvärlden. Vidare rymmer detta nummer ett större antal bokrecensioner (och jag vill här passa på att återigen särskilt anmoda alla fakultetsopponenter att skicka in recensioner av doktorsavhandlingar i sociologi till Sociologisk Forskning, recensioner som vi publicerar under en särskild rubrik). Numret avslutas sedan med den uppmaningen från ordf. för Sveriges Sociologförbund, Stefan Svallfors, att vi alla – på det sakliga/vetenskapliga planet! – bör se till att vårda våra fiender och rent av bråka mer. En arena för sådana argumentens bråk, för det tvångsfria tvånget, är förstås denna tidskrift. Och efter att ha deltagit i det seminarium som anordnades i Lund den 24:e april i år med anledning av publiceringen av nummer 3–4 2014 av denna tidskrift, *Det personliga är sociologiskt*, och i de diskussioner som där fördes om sociologins historia och nuvarande tillstånd, om dess relation till angränsande ämnen och till samhällsdebatten i stort, känner jag det än mer påkallat att påminna om att Sociologisk Forskning erbjuder goda möjligheter för just detta slags diskussion och ”bråk”. Möjligheter finns kanske först och främst inom ramen för längre artiklar och kanske huvudsakligen i form av redovisning av konkreta empiriska, metodologiska och teoretiska resultat. Men diskussionen kan också föras i recensioner, i debattinlägg och i kortare kritiska artiklar och repliker. Och i fokus för diskussionen kan också – helt oförtäckt! – sociologin själv stå, med dess möjligheter och risker. Att delta i en sådana diskussioner kan både leda till konkreta vetenskapliga framsteg och, som Svallfors skriver, hjälpa oss att handskas med våra egen osäkerhet och våra inre tvivel och svagheter. Men det kan förhoppningsvis också bidra till att artikulera och tydliggöra den kollektiva, delvis självskapande process som sociologin är indragen i och faktiskt själv utgör. Sådana diskussioner har, i större och mindre omfattning och med större eller mindre intensitet, många gånger förts i Sociologisk Forskning, och det är redaktionens förhoppning att de också fortsättningsvis skall kunna föras här.

Tidskriftens nya hemsida, där alla texter finns fritt tillgängliga i s.k. full-text, har nu varit öppen i snart tre månader och den har under denna tid haft många besökare. Det är vår bedömning att hemsidan fungerar bra, men arbetet med att utveckla den fortsätter dock. För den som är intresserad av statistik kan jag tala om att tidskriften för närvarande publicerar c:a 40% av de manus den får in, samt att, om man räknar bort de manus som refuserats direkt då de av redaktionen bedömts ej passa för Sociologisk Forskning (s.k. *desk rejection*), ett första beslut om eventuell publicering meddelas författare efter i genomsnitt 61 dagar. Slutligen vill jag göra våra läsare uppmärksamma på den annons för Sociologidagarna 2016 och på det Call for papers som publiceras i detta nummer.

Sverre Wide, redaktör